

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 60:

Forespørgsel til miljøministeren [om Danmarks naturområder].

Af Anne Grete Holmsgaard (SF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 8/4 2003).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 61:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren [om fosterdiagnostik].

Af Tove Videbæk (KRF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 8/4 2003).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 62:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren [om psykisk syge børn og unge].

Af Kim Sejr (RV), Anne Baastrup (SF), Line Barfod (EL) og Pia Kristensen (DF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 8/4 2003).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 205: Forslag til lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). (Tilskud til deltagerbetaling til ledige).

Af undervisningsministeren (Ulla Tørnæs).
(Fremsat 26/3 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Christian Lund Jepsen (V):

Lovforslaget er et led i udmøntningen af forliget »Flere i arbejde«, og i dette forlig blev det aftalt, at ledige med ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse skal friholdes for deltagerbetaling. Denne friholdelse er allerede sket på områder, hvor der kan opnås godtgørelse til deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Kl. 10.05

På det almene niveau er situationen en anden. Her kan den ledige få refunderet deltagerbetalingen, men må først selv lægge pengene ud, og på det videregående niveau er der ikke mulighed for at blive friholdt for deltagerbetaling, hvilket der bør være ifølge aftalen. Det sidstnævnte forhold retter forslaget op på, og samtidig får ledige inden for hele SVU-området mulighed for at vælge mellem selv at lægge pengene til deltagerbetalingen ud eller undgå at lægge pengene ud ved at afgive en erklæring om, at uddannelsesstedet i stedet får udbetalt pengene.

Ordningen er god for de lediges muligheder for at få deres uddannelsesønske opfyldt, men vi har selvfølgelig også læst høringssvarene og den bekymring, der er for, at ordningen vil være for besværlig og bureaukratisk. Venstre ønsker generelt enkle og let administrerbare regler, og kan vi under udvalgsbehandlingen finde frem til en anden administrativ ordning, er vi selvfølgelig åbne over for det. Ordningen skal blot give sikkerhed for, at der ikke sker fejludbetalinger, at deltagerne ikke selv behøver at lægge ud, og at institutionerne ikke mister penge.

Målet med ordningen er, at flere ledige gerne skulle tage en uddannelse på et videregående niveau, og vi håber da også, at det, der er nævnt i forslaget, nemlig at man regner med, at antallet det stiger fra ca. 140 til 330 personer, bliver virkelighed.

Vi har noteret os, at der i høringsvarene peges på, at der er et problem vedrørende deltidsuddannelser efter lov om åben uddannelse. Det problem har vi forstået kan løses administrativt, og det håber vi naturligvis vil ske hurtigt.

Vi vil støtte forslaget og håber, det går hurtigt gennem udvalget.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Der må siges at eksistere en vis form for masochisme i Venstre. Man fremsætter et lovforslag på baggrund af en reform, som man allerede ved førstebehandling, allerede i den første ordførertale, erkender er meget bureaukratisk. Det vil jeg gerne sige tak til hr. Christian Lund Jepsen for.

Men jeg vil også godt vide, hvad det er for nogle bureaukratiske ordninger i lovforslaget, man vil af med i Venstre. Vi er sådan set enige i, at det her er bureaukrati ud over alle grænser, så det kunne da være ganske interessant.

Man kan spørge sig selv, når både AC, FTF og LO rejser spørgsmålet om, hvorfor fritagelsen for de ledige med 6 ugers selvvalgt uddannelse på SVU-området ikke er foretaget på samme måde som godtgørelse for deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse: Det kunne måske være en idé.

Jeg ved ikke, om Venstre har gjort sig nogen ideer om, hvordan man kunne afbureaukratisere. Men Venstre skal vide, at vi vil bruge det imod dem, hvis vi ikke får afbureaukratiseret området.

(Kort bemærkning).

Christian Lund Jepsen (V):

Nu sagde jeg ikke, at det nødvendigvis var sådan, at vi ville ændre noget. Jeg sagde, at jeg havde læst høringsvarene, som vi fik i går, og at der blev peget på nogle ting i høringsvarene. Ordningen er efter nogle uddannelsesinstitutioners opfattelse besværlig, vil være besværlig at administrere og vil være bureaukratisk, og hvis den er det, må vi da kigge på det. Det var sådan set bare en åbenhed for at sige, at vi har fremsat forslaget, men vi lytter da også til høringer og tager høringer alvorligt, og det er vel ganske legalt.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg skal oplyse over for hr. Christian Lund Jepsen: Det er ikke altid, at regeringen lytter til høringsvarene. Det er det ene.

Det andet er: Må jeg opfatte det her som et tilfald om, at vi ser på ordningen? Den virker umiddelbart skruet ualmindelig bureaukratisk sammen, og jeg kan også oplyse til hr. Christian Lund Jepsen, at vi agter via vores forhandlingskreds i »Flere i arbejde« at sende et brev til beskæftigelsesministeren og undervisningsministeren om, at vi vil have forhandlet denne ordning på plads. Men må jeg opfatte det som et tilfald om, at vi skal finde en mere hensigtsmæssig ordning, og at det er en meget bureaukratisk ordning, Venstre og De Konservative her har fået skruet sammen?

(Kort bemærkning).

Christian Lund Jepsen (V):

Hr. Carsten Hansen skal opfatte det som et tilfald om, at vi vil kigge på den og se på, om den kan opfylde de tre betingelser: at der ikke sker fejludbetalinger, at deltagerne ikke selv behøver at lægge ud, og at institutionerne ikke risikerer at miste penge.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Carsten Hansen som ordfører.

Carsten Hansen (S):

Jeg vil godt starte med at takke for tilsagnet fra Venstre, og så vil jeg godt sige, at det er lidt underligt, når man har en aftale, at man ikke inddrager forligsparterne i udmøntningen af aftalen.

Her har vi helt klart et lille forslag, som vi bare skulle køre henover. Vi forestillede os egentlig, at det var eksisterende ordninger, der skulle i brug, men det er selvfølgelig svært at sige nej til forslaget, og det vil vi heller ikke gøre. Men jeg vil godt sige, at med den stigende ledighed, vi ser nu, hvor de ledige har endnu mere brug for opkvalificering og uddannelse, er det vigtigt, at vi også får de grupper med, som er med i forslaget.

KL 10.10

Om forslaget må vi sige, at der er altså ting i det, som ærgrer os. Det er en del, vi har fået ind i aftalen, det er simpelt hen en del af vores betingelser for at gå med i aftale, og det ærgrer os, at man får skruet en så bureaukratisk ordning sammen. Men så morer det mig lidt, at det parti,

som altid taler om regelforenkling og bruger de værste skældsord om systemet osv., kan lave et lille bitte lovforslag, som virkelig er bureaukratisk. Over halvdelen af bemærkningerne bliver brugt til at forklare, at tilskuddet kun kan blive udbetalt på to måder. Enten kan man lægge ud og få pengene refunderet – den model vil jeg godt have lov til at vende tilbage til – eller også kan pengene blive udbetalt direkte til uddannelsesstedet, og så er det virkelig, der går bureaukrati i tingene. Pengene kan ikke udbetales, hvis man ikke er optaget på uddannelsen, men omvendt kan man ikke optages, før betalingen er lagt.

Så kommer der ellers en lang redegørelse om, hvem der skal give tilsagn, og hvem der kan springe de ledige over i køen. Det er en virkelig kedelig hårdknude, man har fået skabt her, det kan man altså ikke snakke sig ud af, og derfor vil vi appellere meget til, at man nu får det på plads på en fornuftig måde med de forligspartnere, der er.

Jeg er egentlig ligeglad med, om forslaget svarer til nogle regler, en anden regering kunne have lavet. Jeg skal ikke afvise, at vi også har lavet bureaukrati, men det er altså vigtigt, hvis man som politiker opdager, at noget er uhenigtsmæssigt i forhold til de aftaler, man har indgået, at man så laver det om. Der er ingen vej udenom.

Der er jo nogle, der ikke har penge nok til selv at kunne lægge ud, men det, der irriterer mig allermost i dette ellers fine lovforslag, er, at vi er et bredt flertal, der har vedtaget, at disse kurser skal være gratis for arbejdsløse, og så skal det altså være nødvendigt at læse enten kassekreditten eller bankbogen for at kunne komme på kursus. Og selv om alt går vel, og pengene bliver betalt tilbage, når SVU engang bliver færdig med sagsbehandlingen, skal man lægge ud i flere måneder, hvis man er arbejdsløs, og der er vel ingen her, der tror, at de arbejdsløse har rigtig, rigtig mange penge.

Da høringssvaret endelig kom, fandt jeg også ud af, at LVU – altså Landsforbundet af Voksen- og Ungdomsundervisere – beklager, at forslaget ikke omfatter ordblindeundervisningen. Jeg ved ikke, hvad Venstre og Konservative har imod ordblindeundervisningen. Vi har jo lige haft et lille, dejligt lovforslag, L 114, hvor vi ville give en lille smule mere fleksibilitet og sørge for, at de kunne få lidt færre timer, og vi tog ordblindeundervisningen med. Det ville man ikke være med på, men hvad er det, der forhindrer det i

dette lovforslag? Der står nemlig ikke noget i aftalen om, at vi også skulle tage SVU med under ordblindeundervisningen, så jeg må sige, at man virkelig går i små sko. Er det for at opfylde skattestoppet, må man spørge, eller hvad er det, der er galt?

Jeg skal sige på vegne af Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre, at vi vedstår vores aftale, men vi mener ikke, at den bureaukratiske måde, man har udmøntet den på, er sagen. Vi forventer simpelt hen, at der kommer nogle gode og ordentlige, simple regler for direkte betaling til uddannelsesstedet på bordet i udvalgsarbejdet, og det deltager vi naturligvis positivt i. Men det er klart, at vi er dybt utilfredse med den måde, man har udmøntet vores fælles aftale på.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg må nok indrømme, at det er rene ord for pengene, hr. Carsten Hansen kommer med.

Nu har vi siddet og forhandlet dette arbejdsmarkedsforlig, og det her kom jo som et direkte krav fra Socialdemokratiet. Det må hr. Carsten Hansen jo indrømme. Men det, der så undrer mig, er, at når lovforslaget er blevet læst igennem, indkalder Socialdemokratiet ikke forligskredsen til at drøfte, hvad der er galt med forslaget, før vi står med det i salen her i dag. Det undrer mig meget, for vi har forligskredsen til at rede ud, før vi får lovforslaget i salen her, og jeg tror da godt, at vi kunne have redet en hel del misforståelser ud, hvis Socialdemokratiet havde indkaldt forligskredsen til en drøftelse inden i dag.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det kan godt være, at det ikke tilkommer mig at deltage i denne interessante drøftelse mellem nogle forligsparter, men jeg vil godt lige spørge hr. Carsten Hansen: Har hr. Carsten Hansen lavet et dårligt forlig, hvor tingene ikke er talt ordentligt igennem, eller er det, fordi hr. Carsten Hansen har nogle dårlige legekammerater i forligskredsen? Det er altså usædvanligt, at ved en førstebehandling begynder forligspartenerne at skændes med hinanden, selv om jeg godt nok erindrer, at ved folkeskolelovens førstebehandling var der også lidt skænderi.

Jeg synes, Socialdemokraterne skal til at finde ud af, at når man laver forlig med regeringen, skal man få dem afstemt sådan, at vi ikke bagefter skal trættes af skænderi her i Folketingssa-

len. Jeg troede sådan set, at det var noget, der var aftalt – det står der sådan set også – mellem Socialdemokratiet og de øvrige forligspartier.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil først sige til hr. Bent Bøgsted: Jeg har gjort det, at jeg har taget kontakt til vores forhandler på arbejdsmarkedsområdet. Det er jo lidt ulykkeligt, for når vi laver aftale på arbejdsmarkedsområdet, sker udmøntningen i et andet ministerium.

Lige så snart jeg fik lovforslaget i hænde, tog jeg kontakt til vores ordfører og forhandlere på området. Jeg ved, der er et brev på vej til beskæftigelsesministeren i øjeblikket, men vi kan jo ikke stoppe processen, og vi har som sagt først fået hørings svarene i går.

Jeg vil også sige, at det er usædvanligt, at regeringen – måske skyldes det manglende erfaring efter kun knap 14 måneder – ikke tager kontakt til sine partnere og sikrer, at man er enig. Jeg erinder i hvert fald, at i de år, jeg har været med, plejede det at være sådan; sådan har vi også gjort det, når vi har udmøntet aftaler på uddannelsesområdet generelt, men tingene overlapper altså hinanden. Men når Venstres ordfører starter med at sige, at det her er lige bureaukratisk nok, tror jeg, vi er enige, og initiativretten plejer at ligge hos regeringen, og sådan burde det vel også være her.

Til hr. Aage Frandsen: Det er altid sådan, at vi er forskellige partier, og der kan være forskellige opfattelser. Men her mener jeg faktisk, at vi er blevet tilsidesat i forhold til den normale procedure, og det vil jeg selvfølgelig til enhver tid gøre opmærksom på. Det er et rent socialdemokratisk forslag, vi har fået med i aftalen, og når vi føler, det ikke er udmøntet ordentligt, gør vi selvfølgelig opmærksom på det, og da regeringen ikke har indkaldt os, må vi gøre det her på stedet. Jeg håber, proceduren kan blive anderledes.

Angående folkeskolen vil jeg gerne sige, at her var der enighed om det, vi aftalte. Der kan altid være en forskellig udlægning, men det ved jeg hr. Aage Frandsen kender til.

Louise Frevert (DF):

Dette lovforslag ser ud til at være et ualmindelig godt, lille lovforslag.

Forslaget er en forlængelse af forliget »Flere i arbejde«, hvor der blev truffet aftale om at fri-

holde ledige med ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse for deltagerbetaling. Det er en glimrende idé, at man nu giver ledige mulighed for selv at vælge, om de vil lægge ud for deres deltagerbetaling, eller de vil lade deltagerbetalingen gå direkte fra SU-styrelsen til uddannelsesinstitutionen, og det giver en vis frihed. Ligeledes er det meget positivt, at man kan vælge at få de 6 uger betalt i forbindelse med en uddannelse, der har et længere forløb, så man kan komme i gang.

Jeg har dog et spørgsmål til ministeren: Hvorfor er der ikke noget sted i lovforslaget angivet en tidshorison for de elever, som vælger at få deltagerbetaling betalt af SU-styrelsen direkte til uddannelsesinstitutionen? Sagt på en anden måde er det min opfattelse, at de, der betaler direkte af egen lomme for derefter at få beløbet refunderet, selvfølgelig er selvskevne til at komme i første række, og det forstår jeg. Men er det ikke muligt at sætte en tidsfaktor på, hvis man mener, at studerende ikke har mulighed for at kunne deltage i samme frekvens som dem, der betaler? Mit spørgsmål går ikke på muligheden for at have tværgående samarbejde mellem udvalgene, men jeg er nødt til at stille ministeren spørgsmålet, fordi jeg ikke kan læse ud af lovforslaget, hvordan reglerne vil blive.

Ligeledes bør det være sådan, at hvis man er optaget på en uddannelse, kommer alle på venteliste, uanset om de selv lægger pengene ud, eller pengene bliver kanaliseret direkte til uddannelsesinstitutionen. Der mangler en eller anden form for dokumentation for, at den gruppe, der vælger at få deltagerbetalingen overført direkte til uddannelsesinstitutionen, ikke bliver sat i en situation, hvor de kommer til at vente måneder på at komme i uddannelse. Det er trods alt ikke alle ledige, der har mulighed for at lægge penge ud til deltagerbetalingen, så ville det være muligt for ministeren at oplyse, hvilke uddannelser ministeren har i tankerne, når der står på side 2 i lovforslaget »... hvor der senere eventuelt vil blive indført deltagerbetaling.«

Der er enkelte småting, som Dansk Folkeparti ønsker belyst, men intentionerne i lovforslaget synes vi selvfølgelig er strålende, og det vil være en medvirkende årsag til, at flere kan komme i arbejde.

Helle Sjelle (KF):

En livslang læring, herunder voksen- og efteruddannelse, spiller en vigtig rolle i kampen for at sikre et fleksibelt arbejdsmarked, hvor arbejdsstyrken har de kvalifikationer, erhvervsli-

vet har brug for i fremtiden, og ligesom på så mange andre områder er der også her indimellem behov for at undersøge, om det er nødvendigt at foretage justeringer, så systemet er tidsvarende.

Der skal naturligvis være en reel mulighed for at komme på efteruddannelse, og derfor er vi i Det Konservative Folkeparti også positive over for, at man som led i det politiske forlig »Flere i arbejde« har besluttet, at ledige med ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse skal friholdes fra deltagerbetaling, hvilket jo er formålet med dette lovforslag.

Kl. 10.20

Pt. er det kun ledige, der deltager i selvvalgt uddannelse på folkeskole- eller gymnasieniveau, der får et sådant tilskud. Med lovforslaget her indrettes loven således, at de ledige, der kan få SVU til selvvalgt uddannelse på et videregående niveau, også kan modtage et tilskud efter SVU-loven til dækning af en eventuel deltagerbetaling.

I Det Konservative Folkeparti er vi ikke i tvivl om, at det er rimeligt, at ledige, der deltager i uddannelse på et videregående niveau, får tilskud efter SVU-loven til dækning af betaling for undervisningen. Vi støtter gerne økonomi til mere uddannelse, til livslang læring, og derfor støtter vi også dette forslag.

Aage Frandsen (SF):

Da jeg læste dette lovforslag, syntes jeg, at der var mange rigtige intentioner i det, og jeg tænkte også, at det ville være godt, hvis regeringen kunne komme med lignende lovforslag til forbedring af SVU og ikke være så påholdende med hensyn til, hvor mange midler den ville bevilde, ikke mindst når det drejer sig om mennesker, som ikke tidligere har trukket på uddannelseskontoen. Derfor er vi positive over for lovforslaget.

Jeg læste i bemærkningerne, at forslaget er en del af et forlig, og derfor gik jeg ud fra, at det var afstemt mellem forligsparterne, hvad det jo altid skal være, når der er tale om et forlig. Men nogle er lidt kede af, at man er nået frem til en model, som virker lidt kringlet, og har lidt svært ved at se, at det skal være på netop den måde, og derfor glæder det mig, at det åbenbart stadig er til fri debat, hvordan man skal udforme lovforslaget.

Formentlig indebærer det alligevel ikke, at jeg får indflydelse på det, for det er nok sådan, at de, der har lavet forliget »Flere i arbejde«, aftaler

tingene. Men jeg vil håbe, at man når frem til, at forslaget bliver mindre bureaukratisk, og at de ting, som den socialdemokratiske ordfører var inde på, bliver tilgodeset i forbindelse med lovforslaget.

Jeg forventer helt klart, at vi stemmer for lovforslaget i den sidste ende, også selv om det måske ikke bliver helt ideelt med hensyn til udformningen. Det er under alle omstændigheder et fremskridt, og bare regeringen dog kunne komme med flere af den slags lovforslag på uddannelsesområdet, som vi kunne medvirke til at støtte.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er jo et lille lovforslag.

Jeg skal sige, at Enhedslisten vender sig imod enhver form for brugerbetaling, og om end forslaget kun er et meget lille skridt i den rigtige retning, er der dog en lille gruppe, som bliver fritaget for en større del af brugerbetalingen, så Enhedslisten kan støtte forslaget.

Bodil Kornbek (KRF):

Lovforslaget er jo en del af forliget om »Flere i arbejde«, og vi er i Kristeligt Folkeparti positive og støtter forslaget, som giver en forbedring for en lille gruppe borgere, som nu også får mulighed for at blive friholdt for brugerbetaling – eller deltagerbetaling, alt efter hvor man står – når det drejer sig om 6 ugers selvvalgt uddannelse.

Når det drejer sig om deltagerbetaling, er der også en ændring i kraft af, at man nu kan få SU-styrelsen til at betale direkte til uddannelsesstedet. Det er jo positivt for de borgere, som ikke har midler til selv at lægge ud, sådan som de skal i dag ifølge reglerne, men der kan dog være en ventetid, og vi er interesserede i at få belyst, hvor lang ventetid der kan være, før man bliver godkendt eller ej.

Vi vil støtte, at der bliver mulighed for, at man ikke selv skal lægge midlerne ud, men det er selvfølgelig vigtigt, at ventetiden ikke bliver af en sådan karakter, at man bliver hægtet lidt af, og det vil vi se nærmere på i udvalgsarbejdet. Men et forslag, som forbedrer muligheden for nogle personer, vil vi selvfølgelig støtte.

Kl. 10.25

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Som flere ordførere allerede har nævnt, er det et rigtig godt lille lovforslag, som er en opfølgning på aftalen om »Flere i arbejde«.

Der var en diskussion mellem Venstres og Socialdemokratiets ordførere om den administration, som er forbundet med lovforslaget. Jeg vil gerne følge op på det, som Venstres ordfører sagde, nemlig at forudsat vi kan finde en løsningsmodel, der respekterer det, der er målet med lovforslaget, er jeg bestemt åben over for det, som Venstres ordfører også var inde på.

Vi har valgt denne model, fordi vi mener, det er den måde, vi bedst kunne skrue lovgivningen sammen på rent teknisk i respekt for den aftale, som er indgået, for at nå det mål, som er hensigten med aftalen på området. Men det betyder naturligvis ikke, at såfremt det skulle være muligt at finde et columbusæg undervejs i udvalgsbehandlingen, er det regeringen, der blokerer for det. Vi tror dog ikke, at der findes nogen nemme løsninger, og vi har valgt denne model, da vi anser den for den måde, som bedst kan indfri ønsket blandt forligspartierne, da de indgik aftalen om »Flere i arbejde«.

Som sagt er der naturligvis velvilje fra min side til at besvare de spørgsmål, der måtte opstå i forbindelse med det kommende udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 121:

Forslag til folketingsbeslutning om et bedre fysisk og psykisk miljø for børn i daginstitutioner.

Af Sandy Brinck (S) m.fl.
(Fremsat 25/3 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Ingen kan være modstander af, at børn i daginstitutioner skal have et ordentligt fysisk og psykisk miljø, og det er langtfra første gang, vi har et beslutningsforslag om miljø i daginstitutioner for børn til behandling her i Folketinget.

De tidligere 5-6 gange, et lignende forslag har været til første behandling, har der tegnet sig et klart flertal imod forslagene, og jeg har ikke ændret holdning, siden der var et forslag til første behandling den 8. februar 2002. Det er fortsat sådan, at det først og fremmest er et lokalt, kommunalt ansvar, at de fysiske rammer og det psykiske miljø i dagtilbuddene er i orden, og mit indlæg vil derfor også til dels være en gentagelse af, hvad jeg sagde for 1 år siden.

I forbindelse med Arbejdstilsynets offentliggørelse i januar i år af foreløbige tal efter tilsynsrunden i daginstitutioner og SFO'er i alle kommuner har Kommunernes Landsforening meldt ud, at kommunerne har pligt til at tage problemerne alvorligt. Samtidig har KL tilkendegivet, at de vil tage en drøftelse med Arbejdstilsynet, når de endelige tal foreligger, og det skulle være tæt på, har Arbejdstilsynet oplyst. Både KL og Socialministeriet har gennem de seneste år støttet kommunerne og institutionerne i arbejdet med at sikre det fysiske miljø i institutionerne, og det vil vi også fortsat gøre på forskellig vis, men ikke ved at lovgive, som der lægges op til med beslutningsforslaget.

Jeg har følgende kommentarer til bemærkningerne til beslutningsforslaget: Når en spørgeskemaundersøgelse i en kommune viser, at forældrene prioriterer mere plads, bedre indeklima og støjbekæmpelse højt, er det jo et signal til kommunalpolitikere om at være ekstra opmærksomme på disse forhold. At et højt støjniiveau kan påvirke børn negativt, skal naturligvis tages alvorligt, og lad mig nævne de tre pjecer om støj, som Socialministeriet, Undervisningsministeriet, KL og en række organisationer var sammen om at udarbejde i 2001.

Et andet eksempel: I 2000 blev der udsendt en branchevejledning om støj i daginstitutioner, og KL har yderligere en række henvisninger på hjemmesiden til støtte for kommunerne og institutionerne. Der er altså en række materialer om støj og miljø tilgængelige for kommunerne og institutionerne.

Antallet af børn, der bliver mobbet, er faldet fra hvert 4. barn til hvert 10. barn, står der i be-